По-интересни астрономически явления през 2026 г.

Пенчо Маркишки

През 2026 г. ще се случат четири затъмнения. Две от тях ще бъдат слънчеви – пръстеновидно на 17 февруари и пълно на 12 август. Останалите две ще са лунни – пълно на 3 март и частично на 28 август. От крайните части на Северозападна България ще може да се наблюдава началото на слънчевото затъмнение на 12 август – като частично с малка фаза. То ще бъде видимо за кратко – до залеза на Слънцето. На 28 август рано сутринта от нашата страна ще се наблюдава началото на частичното лунно затъмнение, докато Луната залезе. Несъмнено най-интересното астрономическо явление за годината ще бъде пълното слънчево затъмнение на 12 август, като в рамките на Европа най-добри условия за неговото наблюдение ще предостави неголям район от северното крайбрежие на Испания.

Годината ще започне с добра видимост на четири от планетите. Още в първите часове на януарските нощи Сатурн ще се наблюдава в съзвездието Водолей, Нептун – в Риби, Уран – в Бик (Телец), а Юпитер – в Близнаци. Напомняме, че Уран и Нептун не са достъпни за наблюдение с невъоръжено око. Към момента на съставянето на този материал не се очаква появата на ярки комети през 2026 г.

Всички моменти на астрономическите явления, посочени тук, са в българско официално време, с изключение на случаите, в които изрично е указано друго време.

Начало на сезоните, перихелий и афелий на Земята

Астрономическа пролет: 20 март в 16:46 ч. (пролетно равноденствие).

Астрономическо лято: 21 юни в 11:24 ч. (лятно слънцестоене, най-дългият ден в годината, траещ 15 часа и 20 минути за София).

Астрономическа есен: 23 септември в 03:05 ч. (есенно равноденствие).

Астрономическа зима: 21 декември в 22:50 ч. (зимно слънцестоене, най-късият ден в годината, траещ 09 часа и 03 минути за София).

Земята ще бъде в перихелий (в най-близката до Слънцето точка от своята орбита) на 3 януари в 19:15 ч. при разстояние Земя – Слънце 147 099 894 km. По време на своя перихелий Земята се движи най-бързо по своята орбита – със скорост 30.29 km/s.

Земята ще бъде в афелий (в най-отдалечената от Слънцето точка на своята орбита) на 6 юли в 20:30 ч., на разстояние 152 087 774 km от Слънцето. По време на афелия нашата планета се движи най-бавно по орбитата си – със скорост 29.29 km/s.

През 2026 г. лятно часово време (с 1 час напред) ще се въведе на 29 март (неделя) в 03:00 ч. Връщането към зимно часово време ще стане на 25 октомври (неделя) в 04:00 ч.

Фази на Луната и лунни явления

	Пълнолуние 	Последна четвърт 	Новолуние 	Първа четвърт 	Пълнолуние 	Последна четвърт
Месец	**dd hh:mm**	**dd hh:mm**	**dd hh:mm**	**dd hh:mm**	**dd hh:mm**	**dd hh:mm**
Януари	3 12:02	10 17:48	18 21:52	26 06:47	—	—
Февруари	2 00:09	9 14:43	17 14:01	24 14:27	—	—
Март	3 13:37	11 11:38	19 03:23	25 21:17	—	—
Април	2 05:11	10 07:51	17 14:51	24 05:31	—	—
Май	1 20:23	10 00:10	**16 23:01**	23 14:10	**31 11:45**	—
Юни	—	8 13:00	**15 05:54**	22 00:55	**30 02:56**	—
Юли	—	7 22:29	14 12:43	21 14:05	29 17:35	—
Август	—	6 05:21	12 20:36	20 05:46	28 07:18	—
Септември	—	4 10:51	11 06:27	18 23:43	26 19:49	—
Октомври	—	3 16:25	10 18:50	18 19:12	26 06:11	—
Ноември	—	1 22:28	9 09:02	17 13:47	24 16:53	—
Декември	—	1 08:08	9 02:51	17 07:42	**24 03:28**	30 20:59

Таб. 1. Лунни фази през 2026 г.

Отбелязаните с червен шрифт в двете таблици новолуние на 16 май в 23:01 ч. и лунен перигей на 17 май в 16:49 ч. ще бъдат близки във времето – с разлика 17 часа и 48 минути. При близки във времето новолуние (или пълнолуние) и перигей, имаме явление наричано „супер Луна" или суперлуние. При новолуние обаче Луната не може да се наблюдава. Същото се отнася и за новолунието на 15 юни в 05:54 ч. и лунният перигей на същата дата в 02:19 ч. – с разлика между двете събития 3 часа и 35 минути. За разлика от горните две суперлуния, ще

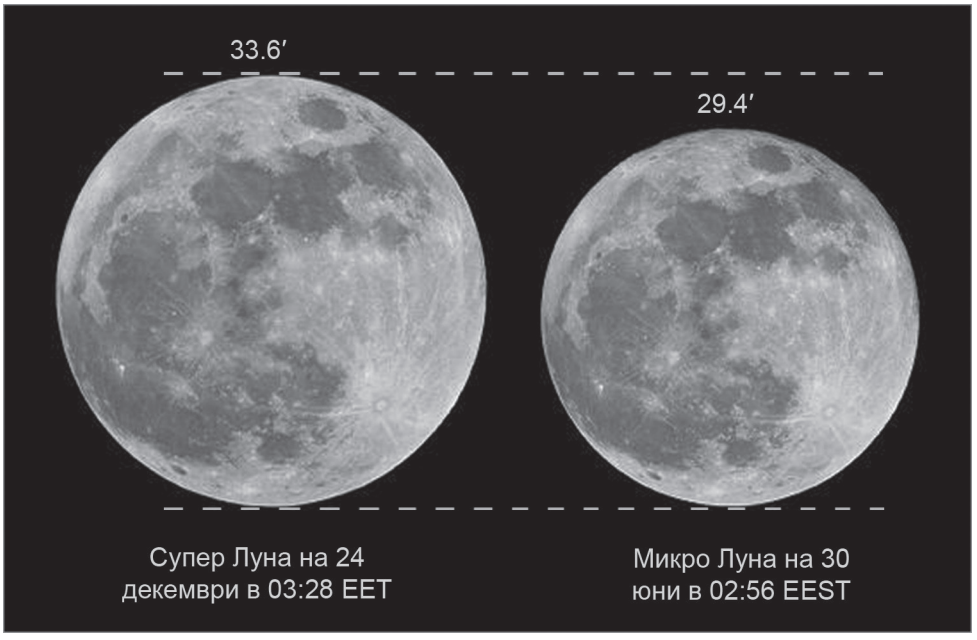
можем удобно да наблюдаваме суперлуние при пълнолуние в нощта на 23 срещу 24 декември. Пълнолунието на 24 декември в 03:28 ч. ще предхожда със 7 часа и 3 минути лунния перигей на същата дата в 10:31 ч.

Перигеи			Апогеи		
Месец	**dd hh:mm**	**Разстояние [km]**	**Месец**	**dd hh:mm**	**Разстояние [km]**
Януари	1 23:45	360 347	Януари	13 22:49	405 436
Януари	29 23:54	365 877	Февруари	10 18:54	404 576
Февруари	25 01:20	370 131	Март	10 15:44	404 384
Март	22 13:41	366 856	Април	7 11:33	404 973
Април	19 09:58	361 630	Май	5 01:32	405 841
Май	**17 16:49**	**358 073**	Юни	**1 07:34**	**406 368**
Юни	**15 02:19**	**357 195**	Юни	**28 10:12**	**406 266**
Юли	13 10:51	359 110	Юли	25 19:46	405 548
Август	10 14:20	363 287	Август	22 11:22	404 642
Септември	6 23:27	368 254	Септември	19 06:02	404 216
Октомври	1 23:42	369 336	Октомври	17 01:57	404 638
Октомври	28 20:02	364 410	Ноември	13 19:51	405 618
Ноември	25 22:59	359 346	Декември	11 08:47	406 420
Декември	**24 10:31**	**356 649**			

Таб 2. Перигеи и апогеи на Луната през 2026 г.

Пълнолунието на 31 май в 11:45 ч. ще бъде второ за месец май. Когато има второ пълнолуние в рамките на един календарен месец, е прието то да се нарича „синя Луна". Това название обаче няма нищо общо с видимия цвят на Луната. Освен „синя Луна", пълнолунието на 31 май ще бъде също и „микро Луна" (микролуние), тъй като ще настъпи сравнително близо до момента на лунния апогей на 1 юни в 07:34 ч., отбелязан със зелен шрифт в таблицата за перигеите и апогеите. Разликата между двете събития ще бъде 19 часа и 50 минути. Също „микро Луна" ще бъде и пълнолунието на 30 юни в 02:56 ч., макар, че то ще настъпи доста след апогея на 28 юни в 10:12 ч. Двете събития ще последват през интервал от 40 часа и 44 минути.

През 2026 г. от географските ширини на България ще могат да се наблюдават няколко закривания (окултации) на звездния куп Плеяди от Луната. Те ще започнат в следните моменти: 28 януари от 00:09 ч.; 19 април от 20:08 ч.; 11 юли от 02:17 ч. (окултацията завършва при лунния изгрев); 30 септември от 20:54 ч. (след лунния изгрев); 28 октомври от 03:11 ч.; 22 декември от 00:59 ч. В списание Природа бр. 1/2024 г., в статията „Максималните луностоения" обяснихме подробно причините за настъпването на тези окултации и каква е тяхната цикличност.

Сравнение на видимия диаметър на Луната по време на микролунието на 30 юни и суперлунието на 24 декември 2026 г. за наблюдател от София

Слънчеви и лунни затъмнения през 2026 г.

1. Пръстеновидно слънчево затъмнение на 17 февруари

Затъмнението ще се наблюдава като частично слънчево от най-южните част на Южна Америка, Южната част на Атлантическия океан, Антарктика, най-южните части на Африка, о-в Мадагаскар, централната и южната част на Индийския океан. Пръстеновидното затъмнение ще се наблюдава от малък район в най-южната част на Индийския океан и от малък район на Антарктида. От България явлението няма да може да се наблюдава.

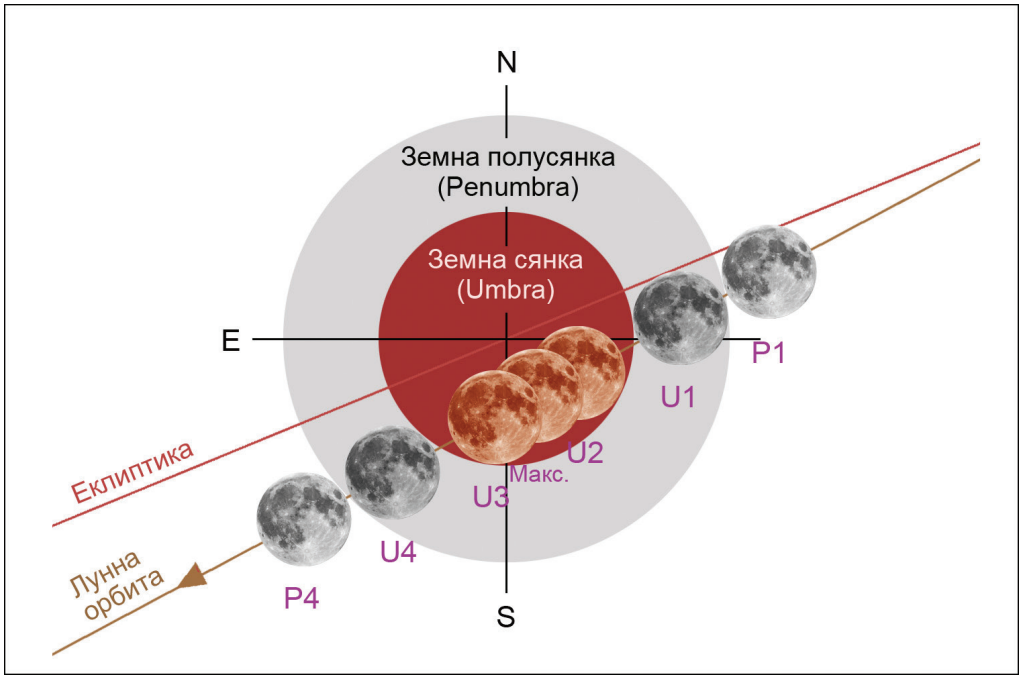
По време на затъмнението Слънцето и Луната ще бъдат в съзвездието Водолей, близо до границата му с Козирог. Максималната фаза ще настъпи 6.8 дни след лунния апогей на 10 февруари в 18:54 ч. Това затъмнение е № 61 от саросна серия 121, която съдържа общо 71 слънчеви затъмнения. Всички те се случват през един сароски цикъл, винаги при възходящия възел на лунната орбита. Сароският цикъл е с продължителност 6 585.321 дни или 18.03 тропични години.

Първият контакт на полусянката на Луната със Земята (т.е. началото на частичното затъмнение) ще бъде в 11:56:24 ч. българско време. Пръстеновидното затъмнение ще започне в 13:42:48 ч. Максималната фаза ще се наблюдава в 14:11:54 ч. Пръстеновидното затъмнение ще завърши в 14:41:29 ч., а на частичното затъмнение – в 16:27:39 ч.

Най-голямо закриване на слънчевия диск – до 93% от площта му (магнитуд на затъмнението 0.963) ще се наблюдава в 12:12 UTC от място с географски координати 64° 43′ 00″S и 86° 44′ 25″E – в южната част на Индийския океан, близо до бреговете на Антарктида. Най-продължително пръстеновидно затъмнение, траещо 2 минути и 21 секунди ще се наблюдава в 11:48 UTC от място с географски координати 71° 57′ 35″S и 136° 39′ 50″E – в крайбрежен район на Антарктида. За наблюдател оттам по време на максималната фаза Слънцето ще бъде видимо на самия хоризонт.

2. Пълно лунно затъмнение на 3 март

То ще се наблюдава от Северна и Южна Америка, Тихия океан, Австралия, Източна Азия, Арктика и Антарктика. От България затъмнението няма да бъде достъпно. По време на затъмнението Луната ще бъде в съзвездието Лъв – близо до границата му със Секстант. Слънцето ще бъде във Водолей. Максималната фаза ще настъпи 6.3 дни след лунния перигей на 25 февруари в 01:20 ч. Това затъмнение е № 27 от саросна серия 133, съдържаща общо 71 лунни затъмнения. Всички те се случ-

Преминаването на Луната през земната полусянка и сянка на 3 март 2026 г. Моментите P1 и P4 са на първия и на последния контакт на Луната с полусянката на Земята (penumbra). Моментите U1, U2, U3 и U4 са съответно на първия, втория, третия и четвъртия контакт на Луната със земната сянка (umbra). Затъмнението ще се случи след преминаването на Луната през низходящия възел на нейната орбита

ват през един сароски цикъл, винаги при низходящия възел на лунната орбита.

Затъмнението от полусянката на Земята ще започне в 10:43:58 ч. (контакт P1 в съответната фигура). Началото на затъмнението от сянката, т.е. на частичните фази ще бъде в 11:49:37 ч. (контакт U1). Пълната фаза ще започне в 13:03:54 ч. (контакт U2). Максимална фаза ще се наблюдава в 13:33:40 ч. Краят на пълната фаза ще бъде в 14:02:53 ч. (U3). Краят на частичните фази ще настъпи в 15:17:26 ч. (U4), а на затъмнението от полусянката – в 16:23:19 ч. (P4).

Продължителността на затъмнението от полусянката ще бъде 5 часа, 39 минути и 21 секунди. Продължителност на затъмнението от сянката ще е 3 часа, 27 минути и 49 секунди. Пълната фаза ще продължи 58 минути и 58 секунди. Магнитудът на затъмнението от полусянката ще бъде 2.1858, т.е. Луната ще навлезе в земната полусянка с около 2.2 свои диаметъра. Магнитудът на затъмнението от сянката ще е 1.1526, т.е. Луната ще навлезе в земната сянка с около 1.15 свои диаметъра.

3. Пълно слънчево затъмнение на 12 август

Затъмнението ще се наблюдава като частично слънчево от Арктика, северната част на Северна Америка (Канада, Аляска), северната част на Тихия океан, северните райони на Русия, по-голямата част от Европа (без югоизточните ѝ райони), северния Атлантик и Западна Африка. Ивицата на пълното затъмнение ще започне от най-северните части на Якутия, Русия (крайбрежието на море Лаптеви). Тя ще прекоси Арктика, ще премине по източното крайбрежие на Гренландия и ще продължи през северния Атлантик, преминавайки до западните брегове на Исландия. След това лунната сянка ще прекоси Испания от северозапад на югоизток, ще премине през Балеарските острови и ще завърши пътя си в Средиземно море. От Испания и Балеарските острови затъмнението ще се наблюдава ниско над западния хоризонт.

По време на затъмнението Слънцето и Луната ще бъдат в западната част на съзвездието Лъв – близо до неговата граница с Рак. Максималната фаза ще настъпи 2.3 дни след лунния перигей на 10 август в 14:20 ч. Това затъмнение е № 48 от саросна серия 126, съдържаща общо 72 слънчеви затъмнения. Всички те се случват през един сароски цикъл, винаги при низходящия възел на лунната орбита.

Първият контакт на полусянката на Луната със Земята (т.е. началото на частичното затъмнение) ще бъде в 18:34:11 ч. Пълното затъмнение ще започне в 19:58:06 ч. Максималната фаза ще настъпи в 20:45:53 ч. Пълното затъмнение ще завърши в 21:34:05 ч., а частичното – в 22:57:57 ч.

Най-добри условия за наблюдение от Европа ще има от северното крайбрежие на Испания, и по-точно – от района на градовете Рибадео, Навиа, Луарка, Авилес, Луанко, Овиедо и др., близо до които ще премине централната линия от пътя на лунната сянка (червената линия в съответната фигура). Пътят на лунната сянка често се нарича ***ивица на тоталитета***, т.е. ивицата, от която ще се наблюдава пълното затъмнение. В илюстриращата я фигура нейните граници са указани със сини линии. Наблюдател, намиращ се в района на

посочените градове ще има две предимства: най-голяма продължителност на пълната фаза за Европа – около 1 минута и 48 секунди, и по-голяма височина на Слънцето над западния хоризонт по време на пълната фаза – около 10°. Нужно е да се избере място за наблюдение с нисък западен хоризонт, по възможност – морски такъв.

Следват данни за някои градове в Испания, намиращи се до централната линия в ивицата на тоталитета:

За гр. Овиедо в Северна Испания – моменти в UTC и височини на Слънцето над западния хоризонт [°]:

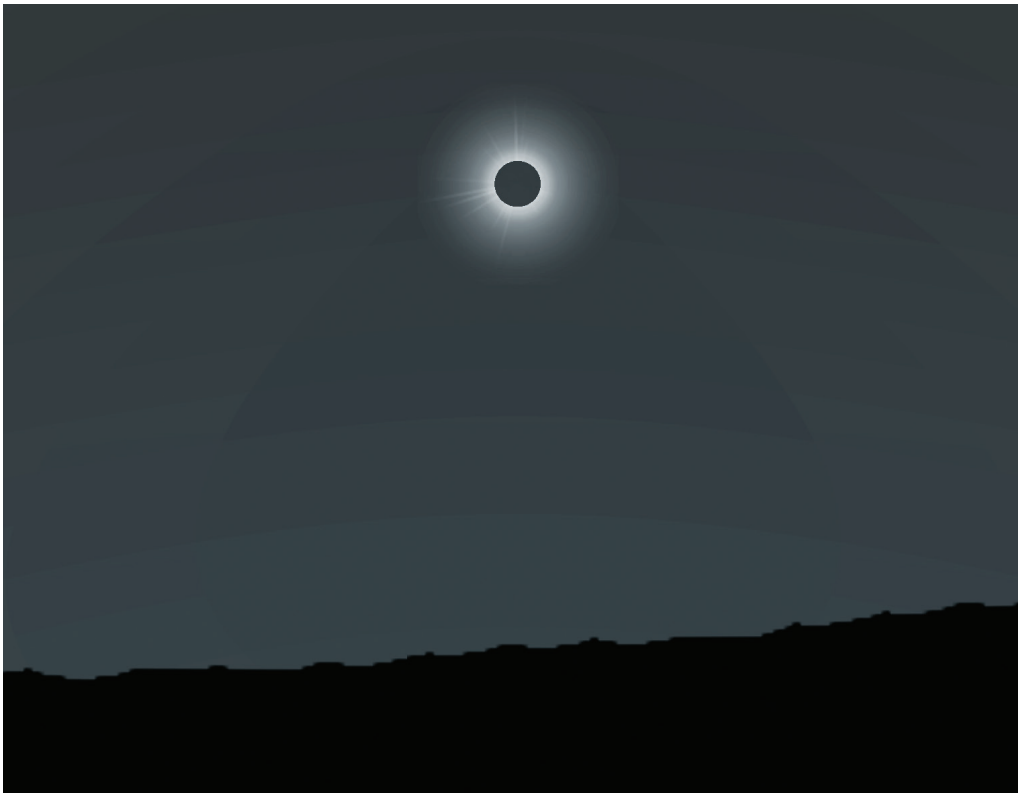
Начало на частичните фази: 17:31:19 ч. на 20.4°; Начало на пълната фаза: 18:27:04 ч. на 10.3°; Максимална фаза: 18:27:59 ч. на 10.2°; Край на пълната фаза: 18:28:52 ч. на 10°; Край на частичните фази: 19:21:03 ч. на 1°. Продължителност на пълната фаза: 1 минута и 48 секунди.

За гр. Беникарло (Benicarló) на югоизточното крайбрежие на Испания – моменти в UTC и височина на Слънцето над западния хоризонт [°]

Начало на частичните фази: 17:36:46 ч. на 14.5°; Начало на пълната фаза: 18:30:28 ч. на 4.5°; Максимална фаза: 18:31:17 ч. на 4.3°; Край на пълната фаза: 18:32:07 ч. на 4.2°; Край на частичните фази: 19:22:32 ч. на –4.8° (т.е. при вече залязло Слънце). Продължителност на пълната фаза: 1 минута и 39 секунди.

Пътят на лунната сянка през Испания, указан чрез двете сини линии. Желателно е наблюдателят да бъде по-близо до централната червена линия, откъдето пълната фаза ще бъде по-дълготрайна. За наблюдател от посоченият в текста район от северното крайбрежие, пълната фаза ще трае с няколко секунди повече, а затъмненото Слънце ще бъде по-високо над западния хоризонт

Компютърна симулация на затъмненото Слънце на 12 август 2026 в 18:28 UTC, както ще изглежда от района на гр Овиедо в Северна Испания. Тогава явлението ще се наблюдава на височина 10° над западния хоризонт

За Палма де Майорка, Балеарски о-ви – моменти в UTC и височина на Слънцето над западния хоризонт [°]

Начало на частичните фази: 17:38:00 ч. на 12.5°; Начало на пълната фаза: 18:31:00 ч. на 2.5°; Максимална фаза: 18:31:49 ч. на 2.4°; Край на пълната фаза: 18:32:36 ч. на 2.2°; Залез на Слънцето: 18:50 ч.; Край на частичните фази: 19:22:27 ч. (при вече залязло Слънце). Продължителност на пълната фаза: 1 минута и 36 секунди.

Магнитудът на затъмнението ще бъде 1.0386. Най-продължителна пълна фаза, траеща 2 минути и 18.2 секунди, ще се наблюдава в 17:45 UTC от място с географски координати 65° 49′ 50″N и 25° 29′ 06″W – в северната част на Атлантика, на запад-северозапад от брегове на Исландия. За наблюдател оттам по време на максималната фаза Слънцето ще бъде на височина 25.7° над хоризонта, в посока запад-югозапад.

Условия за наблюдение от България

На 12 август от най-северозападните части на нашата страна ще може да се наблюдава частично слънчево затъмнение с малка фаза. За гр. Видин то ще

Частично затъмненото Слънце на 12 август в 20:33 ч., както ще изглежда от района на гр Видин. Явлението ще може да се наблюдава за кратко – от 20:27 ч. до залеза на Слънцето в 20:37 ч. Поради това трябва да се избере място за наблюдение с много нисък западен хоризонт

започне в 20:27 ч., когато Слънцето ще бъде на височина едва 1° 19′ над западния хоризонт. Явлението ще бъде видимо за кратко – до залеза на Слънцето в 20:37 ч. Максималната степен на закриване на слънчевия диск, която ще може да се види, силно зависи от височината на локалния хоризонт на наблюдателя, тъй като при по-висок хоризонт, залезът подранява.

4. Частично лунно затъмнение на 28 август

Ще бъде видимо от Западна Европа, Западна Африка, Атлантика, Северна и Южна Америка, Югоизточната част на Тихия океан и Антарктика. От България ще се наблюдава началото на затъмнението – до залеза на Луната в 06:51 ч. за София. По време на явлението Луната ще бъде в съзвездието Водолей, а Слънцето – в Лъв. Максималната фаза ще настъпи 5.8 дни след лунния апогей на 22 август в 11:22 ч. Това затъмнение е № 29 от саросна серия 138, съдържаща общо 82 лунни затъмнения. Същите се случват през един сароски цикъл, винаги при възходящия възел на лунната орбита.

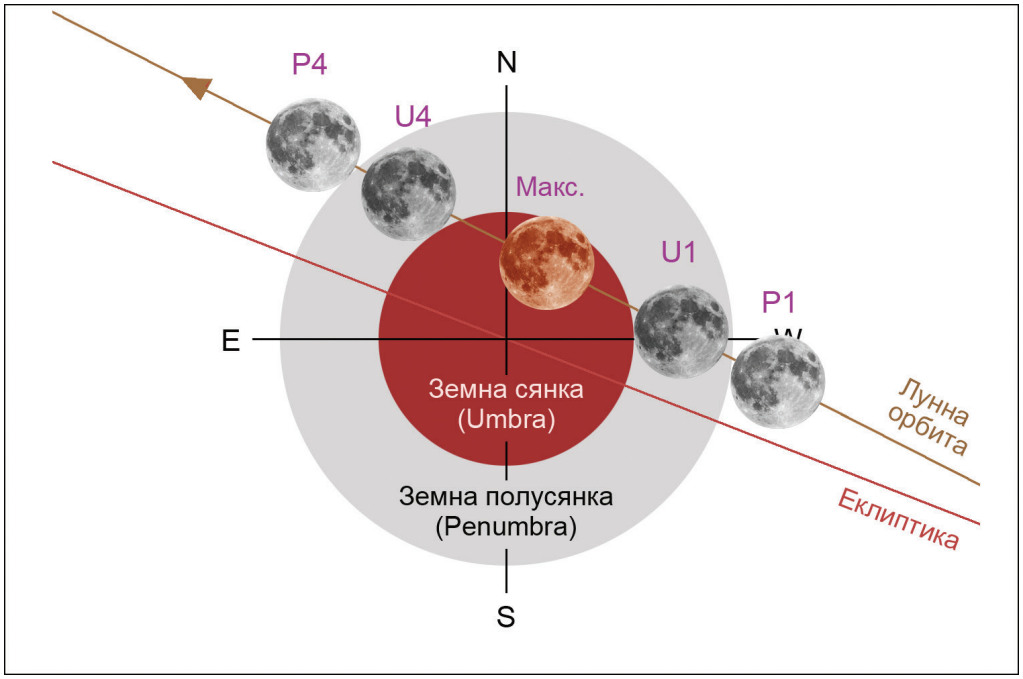
Началото на затъмнението от полусянката на Земята ще бъде в 04:23:29 ч. (контакт P1 в схемата на стр. 29).

Началото на затъмнението от сянката, т.е. на частичните фази ще бъде в 05:33:21 ч. (контакт U1). Максималната фаза ще настъпи в 07:12:52 ч. Частичните фази ще завършат в 08:52:09 ч. (U4), а затъмнението от полусянката – в 10:02:00 ч. (P4).

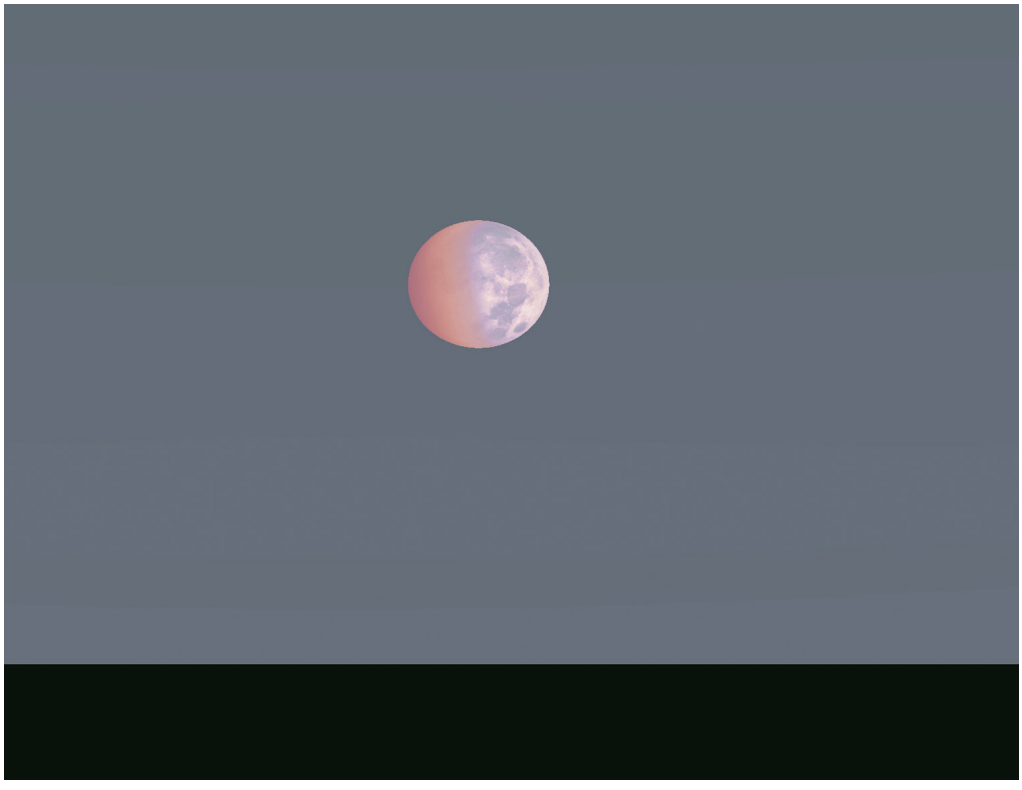
Продължителността на затъмнението от полусянката на Земята ще бъде 5 часа, 38 минути и 31 секунди. Продължителност на затъмнението от сянката ще е 3 часа, 18 минути и 48 секунди. Магнитудът на затъмнението от полусянката ще бъде 1.9665, т.е. Луната ще навлезе в земната полусянка с близо 2 свои диаметъра. Магнитудът на затъмнението от сянката ще бъде 0.9319, т.е. Луната ще навлезе в земната сянка с около 0.93 свои диаметъра, което е близо до пълно затъмнение.

Условия за наблюдение от България

От нашата страна затъмнението ще може да се наблюдава най-добре от началото на частичните фази в 05:33 ч. до залеза на Луната в 06:31 ч. за Варна и в 06:51 ч. за София. На 28 август Слънцето ще изгрее в 06:28 ч. за Варна и в 06:47 ч. за София, което означава, че ще виждаме частично затъмнената Луна преди нейния залез на фона на вече светлото дневно небе.

Преминаването на Луната през земната полусянка и сянка на 28 август. Моментите P1 и P4 са на първия и последния контакт на Луната с полусянката на Земята (penumbra). Моментите U1 и U4 са на първия и последния контакт на Луната със земната сянка (umbra). Затъмнението ще се случи след преминаването на Луната през възходящия възел на нейната орбита

Компютърна симулация на частично затъмнената Луна в 06:40 ч. над западния хоризонт, както ще изглежда за наблюдател от района на София. На 28 август Луната ще залезе в 06:31 ч. за Варна и в 06:51 ч. за София, т.е. в началото на вече настъпилия ден

В началото на частичните фази в 05:33 ч. Луната ще бъде на височина само 9° в посока запад за наблюдател от Варна, и на височина 12° за наблюдател от София. Поради тези малки височини е препоръчително да се избере наблюдателно място с нисък западен хоризонт.

Видимост на планетите от Слънчевата система

Към края на февруари и в началото на март веднага след свечеряване ще има възможност за едновременно наблюдение на всички планети от Слънчевата система, с изключение на Марс. Тогава Меркурий, Венера, Сатурн и Нептун ще формират малък планетен парад в двете съседни съзвездия Водолей и Риби. Още преди небето да се стъмни напълно – от около 18:45 ч. за района на София, ниско над западния хоризонт ще бъдат видими по-ярките Венера и Сатурн. В същото време Юпитер и Уран ще бъдат високо в небето – съответно в съзвездията Близнаци и в Бик. Поради това те няма да участват в парада. През същия период

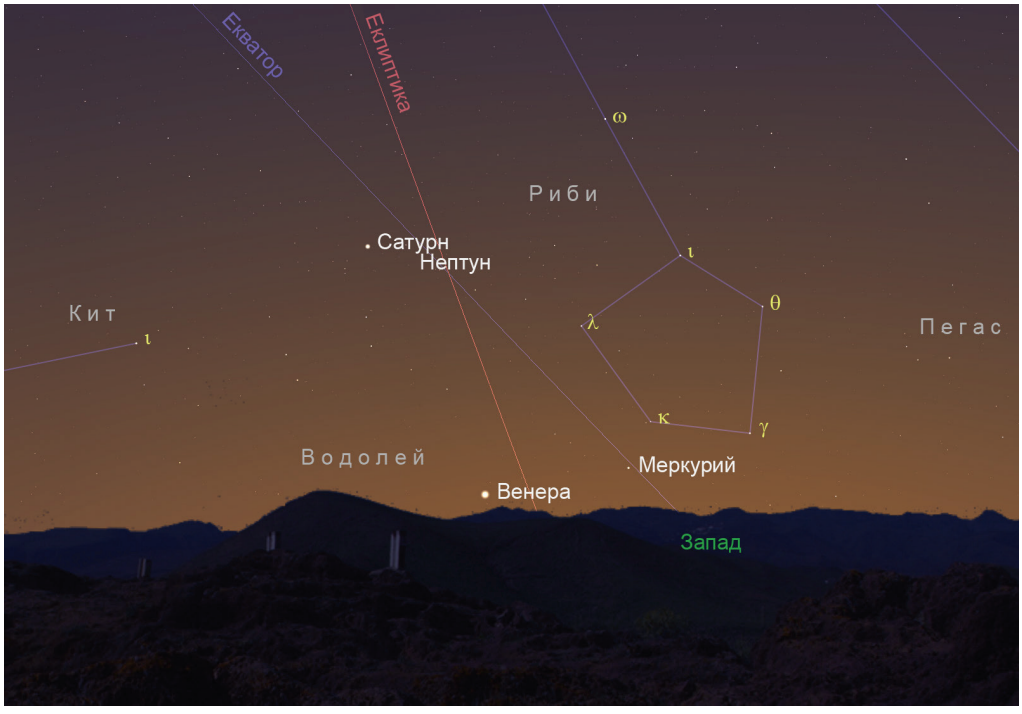
Марс ще изгрява близо 20 минути преди изгрева на Слънцето, поради което ще остава невидим в сиянието на зората.

Сутринта на 20 и 21 април Меркурий, Марс и Сатурн ще бъдат в атрактивно съединение, но ще изгряват само около 37 минути преди изгрева на Слънцето, поради което ще бъдат почти недостъпни за наблюдение във вече напредналата зора.

В последните часове на нощта на 3 срещу 4 юли в съзвездието Бик с бинокъл или любителски телескоп ще може да се наблюдава близко съединение на Марс и Уран. Тогава двете планети ще бъдат на отстояние 10′ и 38″, като Уран ще бъде на север-североизток от Марс. Тъй като Уран не може да се наблюдава с невъоръжено око, яркият Марс ще бъде удобен ориентир за откриването му сред звездите.

Венера ще се наблюдава най-удобно като Вечерница около 15 август, когато ще залязва около 1 час и 35 минути след залеза на Слънцето. На 15 август ярката планета ще бъде в т.нар. максимална елонгация – на 45.9° източно от Слънцето.

Следват моментите на опозициите на външните планети от Слънчевата система. Когато една външна планета е в противоположната на Слънцето точка от небесната сфера, се казва, че тя е в опозиция или в противостоене на Слънцето. Тогава планетата се наблюдава най-високо над Южния хоризонт в полунощ, като има най-голям ъглов ди-

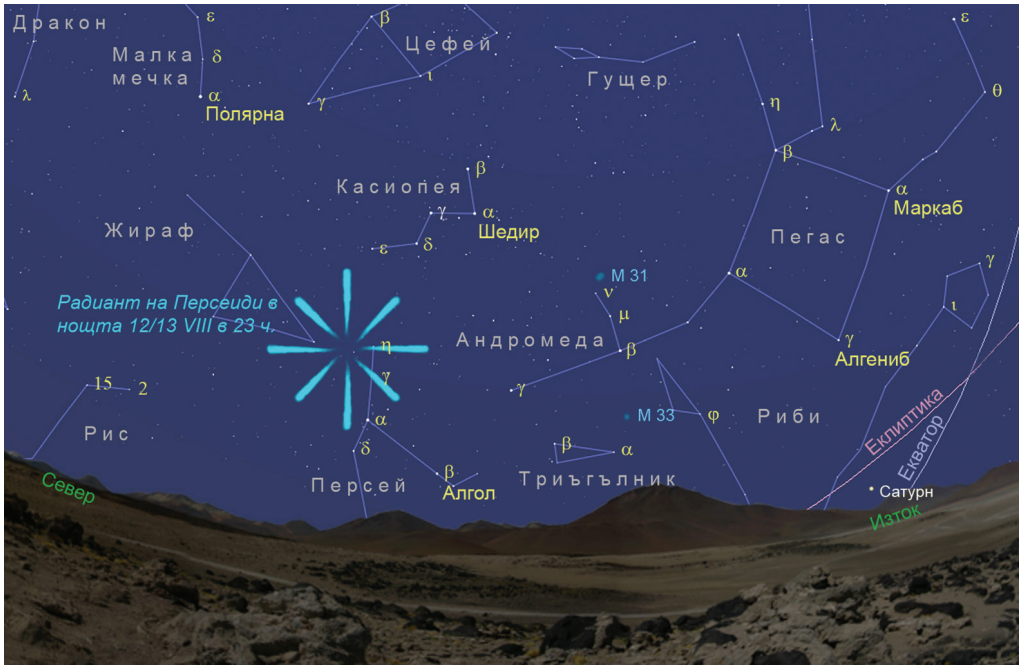
Планетите Меркурий, Венера, Сатурн и Нептун, както ще бъдат разположени над западния хоризонт на 28 февруари 2026 г. около 1850 ч. за наблюдател от района на София

аметър и най-висока яркост. Затова най-удобното време за наблюдение на външните планети са нощите около датите на техните опозиции.

Юпитер – 10 януари в 10:42 ч.; Нептун – 26 септември в 04:36 ч.; Сатурн – 4 октомври в 15:30 ч.; Уран – 26 ноември в 00:41 ч.

По-активни метеорни потоци

Максимумът на метеорния поток Персеиди през 2026 г. ще може да се наблюдава при отлични условия. Той ще настъпи в последните часове на нощта на 12 срещу 13 август, когато Луната ще бъде в новолуние и няма да създава светъл фон на нощното небе. Желаещите да наблюдават метеори трябва да знаят, че е добре да бъдат на тъмно място, достатъчно далеч от нощните светлини на градове и промишлени зони. Високопланинска местност при ясно небе би предложила най-добри условия за наблюдения и тогава ще могат да се наброят около 90-100 метеора за час. Радиантът на Персеиди (т.е. областта от небето, от която изглежда, че метеорите долитат) се намира видимо близо до звездата η от съзвездието Персей. То е видимо веднага след свечеряване, ниско над хоризонта в посока север–североизток. До края на августовските

Радиантът на метеорния поток Персеиди в нощта на 12 срещу 13 август 2026 г. в 23 ч. за наблюдател от района на София. Препоръчително е наблюденията да започнат от този момент и да продължат до края на нощта

нощи радиантът ще се издига все по-високо в небето, с което условията за наблюдение на потока ще се подобряват. На 13 август Слънцето ще изгрее за района на София в 06:31 ч., а ефективни наблюдения ще могат да се провеждат до около 05:15 ч.

Потокът Персеиди се поражда от метеорни роеве (облаци от космически частици), отделили се от кометата 109P/Суифт-Тътл. Това е дългопериодична комета, преминаваща през перихелия на своята орбита веднъж на 133 години. За последен път тя премина през перихелия си на 11 декември 1992 г. От около 17 юли до 24 август всяка година Земята прекосява тези метеорни роеве, поради което в безлунните нощи през същия период се наблюдава повишена метеорна активност. За последната допринася и това, че потокът Персеиди се застъпва по време с два по-слаби метеорни потока – Южни δ-Акватириди и α-Каприкорниди. На практика всички те заедно допринасят за високата метеорна активност в нощите около средата на лятото.

Максимумът на метеорния поток Геминиди тази година ще бъде на 14 декември около 16 ч. българско време. В момента на максимума активността на потока е над 120 средно бързи метеора за час. На 14 декември вечерта Луната ще залезе в 21:55 ч. за София с 27% осветен диск, след което нощта ще бъде тъмна. Сутринта на 15 декември Слънцето ще изгрее в 07:50 ч. за София, така че наблюдения ще могат да се провеждат до по-осезаемото напредване на сутрешния полумрак около 06:45 ч.

Пенчо Маркишки е автор на много публикации в национални и чужди научнопопулярни издания, посветени на оптиката, астрофотографията и астрономията. От 2008 г. работи като оптик в Института по астрономия с Национална астрономическа обсерватория при БАН. По-късно постъпва на работа и в катедра „Астрономия" към Физическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски".

Радиантът на Геминиди се намира в съзвездието Близнаци, близо до звездата Кастор (α Gem). Около средата на декември той се издига все по-високо в небето до около 02 ч., с което условията за наблюдения на потока принципно се подобряват. Геминиди е последният от по-активните метеорни потоци за годината – след Квадрантиди през януари и Персеиди през август. Наблюдава се от 4 до 17 декември, когато Земята прекосява метеорни роеве, отделящи се от астероида 3200 Фаетон. Този астероид е с орбитален период 523.6 дни. ■